

Fremover vil sundhedspersonen være forpligtet til at give den nødvendige information på et grundlag, hvor der er sikkerhed for, at patienten forstår og kan beslutte sig for og acceptere et behandlingstilbud ud fra informationen.

Det er jo logik, vil nogle formentlig sige, men erfaringerne viser, at det ofte kan være vanskeligt for sundhedspersonen at give den tilstrækkelige information og give den på en så hensynsfuld og pædagogisk måde, at budskabet bliver opfattet korrekt af patienten. Ofte vil patienten være i en så svækket og sårbar situation, at det kan være vanskeligt for vedkommende at overskue sin sygdom og helbreds-situation. Desuden er mange patienter stadig uvant med at stille krav til sundhedssystemet og får derfor ofte ikke formuleret deres bekymringer og ønsker til behandling.

Dette forslag beskriver ret detaljeret, hvordan og om hvad sundhedspersonen skal informere. Særlig grundig information skal gives, når der er en nærliggende risiko for alvorlige komplikationer og bivirkninger.

Som noget nyt får patienter, der er fyldt 15 år, en selvstændig kompetence til at træffe beslutning om behandling. Forældrene skal modtage den samme information som den unge og inddrages i den unges stillingtagen. Udgangspunktet er, at unge skal være modne og fornuftige nok til at afgøre helbredsspørgsmål og også spørgsmål om liv eller død. Kun hvor den unge ikke forstår konsekvenserne af sin stillingtagen, bør beslutningen overgå til forældrene.

Jeg synes, det er rigtigt, at unge, modne mennesker får retten til selv at bestemme, hvilket også er gældende i andre forhold og i regler, som man har i flere andre nordiske lande. I øvrigt er jeg overbevist om, at der i langt de fleste tilfælde vil være enighed om den unges og forældrenes stillingtagen.

For patienter, der varigt mangler evnen til at give samtykke, bliver der nu rettet op på en længe eksisterende mangel i vores patientret. Nu indføres der regler, hvor nærmeste pårørende får kompetence til at give samtykke i patienternes interesse på patienternes vegne. Findes ingen nærmeste pårørende, skal en anden neutral sundhedsperson give tilslutning til behandling, før den kan iværksættes.

Lovforslaget indeholder desuden regler om en række særlige situationer, hvor det er nødvendigt at fastlægge mere detaljerede reguleringer af selvbestemmelsesretten. Reglerne om

livstestamente er blevet moderniseret, og sundhedspersonernes pligt til at kontakte Livstestamenteregisteret er præciseret.

Tavshedspligt og adgang til at videregive helbredsoplysninger er et særlig følsomt område. Også disse regler er uddybet og slået fast i loven.

Tiden tillader desværre ikke, at jeg kommenterer på alle områder, men jeg mener, at vi med denne lov klart får styrket patienters retsstilling, og jeg ser frem til et positivt og grundigt udvalgsarbejde. Socialdemokratiet kan med glæde støtte dette forslag.

Jens Vibjerg (V):

Venstre kan ikke i dag sige ubetinget ja til forslaget, men hensigten med loven støtter Venstre. Det, at man betragter patienter som individuelle mennesker og ikke bare som numre i systemet, lægger vi i Venstre meget vægt på.

Det er ligeledes utrolig vigtigt, at patienten er velinformeret om sin sygdom, behandlingsmuligheder og risici og dermed får kvalificeret mulighed for at påvirke et behandlingsforløb, ja, at man reelt har mulighed for at træffe egne valg.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi med loven klarer forholdet mellem ansatte i sundhedssektoren og patienterne, og at vi sikrer patientrettighederne. For at sikre, at patienten også forstår informationen, er det vigtigt at satse både på den skriftlige og på den mundtlige information. Det må også være vigtigt, at patienten sikres mulighed for at skrive sin egen opfattelse af sygdomsforløbet ind i sin egen journal.

Jeg har et vigtigt spørgsmål, som jeg gerne vil have ministerens svar på, nemlig om begrebet fyldestgørende information. Indeholder det begreb en klar besked om, hvor velfungerende et hospital er med hensyn til et bestemt indgreb i forhold til andre hospitaler? I et system med frit sygehusvalg og fyldestgørende information hører også oplysninger om, hvorvidt et andet sygehus er bedre, så man har mulighed for at vælge netop det hospital, der er bedst til den pågældende lidelse.

En sådan oplysning kan ud over at være relevant information for den enkelte patient også være med til at højne kvaliteten i sundhedssektoren. Oplysning om, hvor man får den bedste behandling af den pågældende lidelse, vil utvivlsomt øge konkurrencen om at være bedst. De enkelte sygehuses kvalitet og den enkelte